

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Caro Archiepiscopo Montis Regalis, ejusque successoribus canonice
substituendis in perpetuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ipius præjudicium inveneris attenta-
tum, ei beneficium, si quod vacat, ap-
pellatione remota non differas assignare.
Datum &c. VIII. Idus Iulij &c.

C A R O A R C H I E P I S C O P O
*Montis Regalis, ejusque successoribus
canonicè substituendis in perpetuum.*

Epiſt. 316.
A decessoribus
jus induita pri-
vilegia confir-
mat.

Licet Dominus noster Iesu Christus Ecclesiam suam instituens, discipulis suis eandem super credentes ligandi ac solvendi dederit potestatem, unum tamen in ea, beatum scilicet Petrum Apostolum, voluit præminere, dicens: *Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam; & quocunque ligaveris super terram, erit ligatum & in celis; & quocunque solveris super terram, erit solutum & in celis.* intelligendum ex hoc tribuens fidelibus universis quod sicut unus erat mediator Dei & hominum homo Iesus Christus, pacificans quæ in celis erant & quæ super terram, & dissolvens maceriarum parietem, ac faciens utraque unum, sic & in Ecclesia sua unum ex ipso & per ipsum omnium caput esset, ne in membris fieret ulla diversitas, quæ non per unius auctoritatem ac providentiam capit is ad unam fidei veritatem candemque religionis regulam reducerent & cultum. Quod etiam in eo loco monstratur, in quo & de confirmandis fratribus & pascendis dominicis oviibus præceptum à Domino nostro legitur ei datum. Ex hac itaque potestate, quæ ad beatum Petrum ex dominica traditio-
ne pervenit, sacrosancta Rom. Ecclesia, quæ per Dominum Iesum Christum ab eodem beato Petro instituta est & fundata, super universas Ecclesias auctoritatem obtinuit ut ubique ratum esset ac solidum quod ipsius providentia statuisse. Quod etiam ab universis Ecclesiis per orbem terrarum usquequaque diffusis & receptum est & servatum; ita ut per eam & distributio facta sit dignitatum, & indicatum Christi fidelibus & diligenter ordinatum quod ad cultum pertinere vixum est pietatis. Ex hac siquidem data beato Petro à Domino potestate ipse ac successores ipsius per diversa mundi loca constituerunt Episcopos, & dignitates per provincias diviserunt. Nos etiam, qui eis, licet impares meritis, Domino vocante successimus, in loco qui Mons Regalis dicitur, pro multa utilitate populi Christiani metropoliticanam

sedem à pia memoria Domino Lucio prædecessore nostro statutam auctoritate apostolica confirmamus. Cum enim illustris memoria V. quondam Siciliæ Rex, divina caritatis igne succensus, ad gloriam Dei & salutem suam ac parentum suorum monasterium ibi fundasset, & primò locum ad id agendum beato Petro & Romanæ obtulisset Ecclesiae, ab episcopali subjectione per auctoritatem prædecessoris nostri felicis memoriae Alexandri Papæ assensumque bona memoria Walterij Panormitani Archiepiscopi liberum redditit & quietum; ac sic aedificis erigendis regiam curam impendens, brevi tempore templum Domino multa dignum admiratione construxit, castris munitissimis & redditibus ampliavit, librī & sacris vestibus & argento decoravit & auro, & tandem multitudinem monachorum de Cavensi ordine introduxit, & in tantum aedificiis & rebus extulit aliis locum ipsum, ut simile opus per aliquem Regum factum non fuerit à diebus antiquis, & homines in admirationem adducat ad quos ex auditu solo potuerit quod factum est pervenire. Deinde ad opus bonum, sicut cervus ad fontes aquarum, anhelans, & modicum reputans quicquid desiderio fecerat aeternorum, juxta id quod sapientia dicit, *Qui edunt me, adhuc esurient; & qui bibunt me, adhuc siscent.* à prædico Alexandro & Lucio prædecessoribus nostris ac fratribus cum multa instantia postulavit ut idem locus dignitate metropolitica donaretur; præsertim cum & illuc populum congregare cœpisset, & disponeret congregare, qui ex illa parte contra omnium inimicorum incursus in expugnabile munimen posset toti terræ conferre. Porro idem Dominus Lucius, deliberatione habita non parva cum fratribus, & attendens communem utilitatem quæ de incremento illius loci sperabatur, desiderio & petitioni ejus liberaliter acquievit; ne ubi liberalissimus ipse de thesauro & tenimentis suis extiterat, idem Papa de his quæ ad incrementum sibi apostolatus officium pertinebant existere difficilis videretur, & tanta ejus minueretur tarditate devotione, quam summi pontificatus studio de bono congruebat ad melius incitari. Nam & hoc pro desiderio ejus non parum facere videbatur, quod (licet insolitum esset) duas metropoles tam vicinæ consi-

Y ij

sterent, ex hac tamen nova constitutio-
ne nequaquam jus minueretur alterius,
cum jam antè monasterium ipsum per
Archiepiscopos & Episcopos tam in se-
quām in omnibus locis suis ab omni episcopali
jure fuisse exemptum, & plena
in omnibus libertate donatum; ita ut nul-
li Archiepiscopo vel Episcopo, nisi tan-
tum Romano Pontifici, subjaceret. Su-
pradiētū itaque Vulliel. prædecesso-
rem tuum suis tanquam beati Petri ma-
nibus consecravit, & Pallij dignitate
statuit decorandum; recipiens eandem Ecclesiam, ad honorem Domini Dei
nostrī & memoriam beatæ Mariæ sem-
per virginis regia liberalitate fundatam,
sub apostolici tuitione muniminis, &
suo privilegio quod sanctum fuerat robo-
ravit. Statuit autem in primis ut ordo
monasticus, qui secundum Dei timorem
& beati Benedicti regulam & Cavyensis
monasterij observantias in codem loco
institutus esse dignoscitur, perpetuis ibi-
dem temporibus inviolabiliter observe-
tur. Præterea quascunque possessiones
& quæcunque bona eadem Ecclesia in
præsentiarum ex dono prænominati Re-
gis ac quorumlibet aliorum rationabi-
liter possidet, aut in futurum conce-
fione Pontificum, largitione Principum,
fidelium oblatione &c. usque ad verbum
permaneant. In quibus episcopatum Ca-
thanien. proprio duximus vocabulo de-
signandum; quem idem dominus Lu-
cius de fratribus communi consilio, ad
multam prædicti Regis instantiam, dicto
prædecessori tuo ejusque successoribus,
sicut propriis Archiepiscopis, metropo-
litico in perpetuum constituit jurelub-
esse. Episcopale quoque jus, & omnia
quæ in subscriptis locis ex concessione
fratribus & coepiscoporum idem præde-
cessor tuus habebat, ipsi ejusque succe-
soribus confirmavit, & firma & illibata
perpetuis temporibus permanere decre-
vit. Ex concessione scilicet bonæ me-
moria Walterij Panormitani Archiepi-
scopi, cum voluntate, consilio, & assen-
su omnium Canonorum suorum, & re-
gia eriam conniventia, totam parro-
chiam & diocesim castelli Corilionis,
cum monasterio sanctæ Mariæ Magda-
lenæ, & aliis Ecclesiis, cum decimis &
aliis justitiis quas de Baronibus & aliis
hominibus ipsius castelli & pertinentia-
rum ejus Panormitana Ecclesia solebat
percipere, & cum omni parochiali jure
& episcopali quod in eadem parrochia
& dioecesi videbatur habere. Ecclesiam
præterea sancti Silvestri, quæ fuerat * de ^{forte domini}

Mania & proprij juris Panormitan. Ec-
clesiæ, quam pro eo quod Ecclesiæ tuæ
multum vicina erat, & multum utilior
erat ei quam Panormitan. Ecclesiæ, jam-
diictus Archiepiscopus (sicut in ejus scri-
pto authentico continetur) de consilio
& assensu omnium fratrum suorum ei-
dem Ecclesiæ libera & spontanea tradi-
dit voluntate, cum omnibus tenimentis,
villanis, & possessionibus, & omni jure
suo. Ex concessione bona memoriae Ni-
colai quondam Messanen. Archiepisco-
pi, cum totius Capituli sui consensu, om-
ne jus episcopale quod Ecclesia Messa-
nen. deberet habere in monasterio &
omnibus pertinentiis ejus, quod illustris
recordationis Margarita gloriofa quon-
dam Regina in loco qui dicitur Mania-
tum in dioecesi Messanen. ad honorem
Dei & beatissimæ Mariæ semper virginis
memoriam pro sua devotione constru-
xit, & per prædictum Archiepiscopum
ab omni debito Messanen. Ecclesia li-
berum obtinuit & quietum. Ex conce-
fione T. Regen. Archiepiscopi, cum com-
muni Capituli sui consensu, totum jus
episcopale vel quocunque aliud Re-
gensi Ecclesiæ pertinebat, in monasterio
sancti Salvatoris de Marcello, quod con-
struxit Iohannes Calomen, regius quon-
dam Camerarius, & in monasterio mo-
nialium sancti Iohannis Exocaliva, quod
est extra muros civitatis Regij, & cel-
lis, obedientiis, possessionibus, tenimen-
tis, ac pertinen. monasteriorum ipsorum,
juxta quod in iamdiicti Archiepiscopi
privilegio continetur. Ex concessione B.
Agrigentini Episcopi, cum Capituli sui
assensu, tam parochiam & dioecesim quæ
universum jus episcopale, cum omnibus
decimis & aliis justitiis suis, quas de Ba-
ronibus & aliis hominibus castelli Bat-
tellarij & pertinentiarum ejus & Casal-
lis Busachini, nec non & alias decimas
omnes, & alios redditus, quos Agrigen-
tina Ecclesia in castro Corilionis & per-
tinentiis ejus habebat, sicut in scripto ip-
sius Episcopi dignoscitur contineri. Ex
concessione M. Mazanen. Episcopi par-
rochiam & diocesim, & jus episcopale,
omnesque decimas & alios redditus quos
Ecclesia Mazanen. habebat in municipio
Iati, & municipio Calatratasi, cunctis
que pertinent, ipsorum, sicut in scripto

præfati Episcopi manifestius contineatur. Ex concessione R. Anglonen. Episcopi, cum communi Capituli sui consensu, in monast. Carbonen. cellis, obedientiis, & possessionibus ejus totum jus episcopale, & quocunque aliud in eo Anglonen. habebat Ecclesia, sicut in ipsius Episcopi scripto denotatur expressum. Ex concessione Bisinianen. Episcopi, cum Capituli sui assensu, Ecclesiam sanctæ Mariæ de Macla, cum episcopali jure, & omnibus obedientiis & pertinentiis suis, sicut in ejusdem Episcopi privilegio demonstratur. Ecclesiam quoque sancti Martini constructam in tenimentis Ecclesiæ à Petro Indulfo, quam ipse P. obtulit eidem Ecclesiæ, cum tenimentis, possessionibus, & pertinentiis suis. Pallium ad hanc, plenitudinem scilicet pontificalis officij, fraternitati tuæ de sedis apostolicæ auctoritate ac liberalitate largimur, quo intra Ecclesiam tuam ad Missarum solemnia celebranda subscriptis diebus uti debebis, Nativitate scilicet Domini nostri Iesu Christi, S. Stephani, Octava Dominicæ Nativitatis, Epiphania, Hypapanti, Dominicæ in ramis palmarum, Cæna Domini, Sabbato sancto, Pascha, & duobus diebus sequentibus, Ascensione, Pentecoste, tribus festivitatibus beatæ Dei genitricis & virginis Mariæ, natalitio beati Iohannis Baptista, commemoratione omnium sanctorum, solennitatibus omnium Apostolorum, & precipuis festis Ecclesiæ tuæ, dedicacionibus Ecclesiarum, consecrationibus Episcoporum, ordinationibus Clericorum, & anniversario tuæ consecrationis die. Provideas igitur quomodo hujus indumenti honor modesta sit actuum vivacitate servandus; ut ei morum tuorum ornamenta convenient, & esse valles plus bonis actibus quam hujusmodi ornamento, Deo auctore, conspicuus; & quem pastoralis curæ constringit officium, dilectionem proberis fratribus exhibere; ut in humilitatis virtute fundatus, nec eleveris prosperis, nec fatigaris adversis. Ipsi etiam adversarij, propter mandatum dominicum, tuo circa te copulentur affectu; & quantum in te fuerit, pacem habeto cum omnibus, & ad pacem studeto reducere discordantes. Fulgeat in pectore tuo rationale judicij, cum superhumerali actione conjunctum; & ita in conspectu Dei pro-

cedas & hominum, quatenus commisso tibi gregi dominico virtutis præstes exemplum, & taliter opere præcedas & verbo, ut videntes opera tua bona, glorificant patrem nostrum, qui in cœlis est, & gaudent se talem rectorem habere, per quem & erudiantur ad fidem, & ad recta opera provocentur. Obeunte verò te, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem monachi ejusdem loci, vel major pars consilij senioris, de ipso collegio, siquidem idoneus fuerit in eo repertus, secundum Deum & canonicas sanctiones crediderint eligendum. Quod si forte idoneusibi reperiri nequiverit, & aliunde fuerit assumendus; per fratres ipsius loci monachus eligatur, qui nimis & regularibus cibis & indumentis utatur. Quæ omnia, sicut ab eodem prædecessore nostro providè facta sunt, rata omni tempore volentes & inconcussa servari, nostri quoque privilegijs munimine roboramus. Præterea ad exemplar felicis recordationis Clementis Papæ prædecessoris nostri, ut Ecclesia Syracusana, qua usque ad tempus ipsius nulli nisi Romano tantum Pontifici dignoscitur subiecta fuisse, tibi deinceps & successoribus tuis catholicis metropolitico debeat jure subesse, auctoritate apostolica confirmamus. Decernimus ergo &c. Salva sedis apostolicæ auctoritate. Ad indicium sanè devotionis suæ, ac demonstrandum quod eadem Ecclesia Romano tantum Pontifici subjaceret, supranominatus Rex, cum eam sub nomine monasterij fundare cœpisset, censem * tarenos Romano Pontifici annis singulis statuit perfolvendos. Si qua igitur in futurum &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum per manum Rainaldi Domini Papæ Notarij, Cancellarij vicem agentis, V. Kalend. Maij, Indictione prima, incarnationis Dominicæ anno M C XCVIII. Pontificatus vero Domini Innocentij Papæ tertij anno primo.

* forte florenos.

ABBATI ET CONVENTVI de Pigavia.

Cum tempore bonæ memoriae Cel. Papæ prædecessoris nostri tu, fili Abbas, ad Romanam curiam accessisse, privilegium & alia scripta meruisti à sede apostolica obtinere; & (sicut à te acce-

Epi. 317.
De cœla, ipso-
rum, quam ha-
bebant contra
Episcopum
Merburgensem.

Y iii